

Věc T-237/02

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH

v.

Komise Evropských společenství

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Řízení o kontrole státních podpor – Výjimka vztahující se k ochraně cílů vyšetřování – Konkludentní odepření – Povinnost provést konkrétní a individuální přezkum – Vedlejší účastenství – Návrhová žádání, důvody a argumenty vedlejšího účastníka“

Rozsudek Soudu (pátého senátu) ze dne 14. prosince 2006 II - 5134

Shrnutí rozsudku

1. *Řízení – Vedlejší účastenství – Argumenty odlišné od argumentů podporovaného účastníka řízení*
(Statut Soudního dvora, čl. 40 čtvrtý pododstavec; jednací řád Soudu, čl. 116 odst. 3)
2. *Evropská společenství – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001*
(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, článek 4)

1. Článek 40 čtvrtý pododstavec statutu Soudního dvora, použitelný na Soud na základě článku 53 tohoto statutu, a čl. 116 odst. 3 jednacího řádu Soudu sice nebrání tomu, aby vedlejší účastník uváděl argumenty odlišné od argumentů účastníka řízení, jež podporuje, je tomu tak nicméně za podmínky, že tyto argumenty nemění rámec sporu a že vedlejší účastenství směřuje nadále k podpoře návrhových žádání předložených tímto účastníkem řízení.

(viz bod 40)

2. Pouhá okolnost, že se dokument uvedený v žádosti o přístup podle nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise dotýká zájmu chráněného určitou výjimkou, nemůže stačit k odůvodnění uplatnění této výjimky. Takové uplatnění může být v zásadě odůvodněné pouze za předpokladu, že orgán dříve posoudil zaprvé, zda by přístup k dokumentu konkrétně a účinně porušil chráněný zájem, a zadruhé, zda v případech uvedených v čl. 4 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení neexistuje převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění daného dokumentu. Kromě toho nebezpečí porušení chráněného zájmu musí být přiměřeně předvídatelné, a ne čistě hypotetické.

V důsledku toho musí být přezkum, ke kterému má orgán za účelem uplatnění výjimky přistoupit, proveden konkrétně a musí z něj vyplnout důvody rozhodnutí. Z uvedeného nařízení mimoto vyplývá, že všechny výjimky zmíněné v odstavcích 1 až 3 článku 4 jsou upraveny tak, že se musí vztahovat „k dokumentu“. Tento konkrétní přezkum tedy musí být proveden u každého dokumentu uvedeného v žádosti.

Kromě toho pouze konkrétní a individuální přezkum, na rozdíl od abstraktního a globálního přezkumu, může orgánu umožnit posoudit možnost poskytnout žadateli částečný přístup v souladu s čl. 4 odst. 6 téhož nařízení a pokud jde o použití výjimek z práva na přístup *ratione temporis*, stanoví čl. 4 odst. 7 uvedeného nařízení, že výjimky upravené v jeho odstavcích 1 až 3 se použijí pouze během období, ve kterém je ochrana odůvodněna s ohledem na „obsah dokumentu“.

Povinnost orgánu provést konkrétní a individuální posouzení obsahu dokumentů uvedených v žádosti o přístup tak představuje principiální řešení, které se použije na všechny výjimky uvedené v odst. 1 až 3 čl. 4 uvedeného nařízení, bez ohledu na oblast, ke které se požadované dokumenty vztahují, ať již jde konkrétně o oblast kartelových dohod, nebo oblast kontroly veřejných

podpor. Přezkum však nemusí být nezbytný, pokud je z důvodu zvláštních okolností projednávaného případu zřejmé, že přístup musí být odepřen, nebo právě naopak poskytnut. Tak by tomu bylo zejména v případě, kdy by se na některé dokumenty buď nejdříve zjevně vztahovala výjimka z práva na přístup v celém rozsahu, nebo naopak by tyto dokumenty byly zjevně v celém rozsahu přístupné, nebo konečně, kdyby byly již předmětem konkrétního a individuálního posouzení Komise provedeného za podobných okolností.

Krom toho ve výjimečných případech, a pouze pokud se administrativní zatížení vyvolané konkrétním a individuálním přezkumem dokumentů ukáže jako obzvláště tíživé a překračující meze toho, co lze rozumně vyžadovat, může být připuštěna odchylka od této povinnosti přezkumu.

(viz body 77–79, 85–86, 94)